

РЕШЕНИЕ

№ 1022

гр. София, 18.02.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, V КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 22.01.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Пламен Горелски

**ЧЛЕНОВЕ: Антони Йорданов
Димитрина Петрова**

при участието на секретаря Илияна Янева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **9067** по описа за **2020** година докладвано от съдия Пламен Горелски, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е касационно, проведено по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс, вр. чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания.

Образувано е по касационна жалба от пълномощник на Комисията за финансов надзор, против Решение от 17.07.2020 г., постановено по НАХД № 12768/2019 г., по описа на Софийски районен съд, НО, 104^{ти} състав. С решението е отменено издаденото от заместник-председателя на Комисията за финансов надзор, ръководещ управление „Надзор на инвестиционната дейност“ **НАКАЗАТЕЛНО ПОСТАНОВЛЕНИЕ** № Р-10-596/30.05.2019 г., с което на [фирма] са наложени общо 17 имуществени санкции, всяка в размер от 1 000 лева, на основание чл. 23, ал. 2, т. 1 от Закона за прилагане на мерките срещу пазарните злоупотреби с финансови инструменти, за извършени нарушения на чл. 19, § 1, § 2, § 3 и § 9 от Регламент № 596/2014 на ЕП и на Съвета, от 16.04.2014 г., относно пазарната злоупотреба.

С жалбата и в съдебно заседание се поддържат доводи за неправилност на въззивното решение. Заявено е искане за юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът, посредством адвокат оспорва касационната жалба. Претендира адвокатско възнаграждение, съгласно списък.

Прокурорът при Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ – ГРАД, след като съобрази наличните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, съобразно чл. 218 АПК, приема за установено следното.

Касационната жалба е подадена в срока, определен в чл. 211, ал.1 АПК, вр. чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН от надлежна страна и е процесуално допустима. По същество е и основателна.

Касационният съд е обвързан с посочените в жалбата пороци на решението, но за валидността, допустимостта и съответствието му с материалния закон следи служебно - чл. 218, ал. 1 АПК. Доводи за нищожност и недопустимост на обжалваното решение не са наведени от касационния жалбоподател и Съдът не открива при извършената служебна проверка наличието на такива основания.

За да отмени НП № Р-10-596/30.05.2019 г. съставът на въззивния съд е преценил, че е допуснато по време на административнонаказателното производство съществено нарушение на процесуалните правила, защото: като санкционна норма е посочена тази на чл. 23, ал. 2, т. 1 ЗПМПЗФИ („За нарушения по ал. 1 на юридическите лица и едноличните търговци се налага имуществена санкция в размери, както следва: 1. за нарушения по ал. 1, т. 1 – от 1000 до 1 000 000 лв., а при повторно нарушение – от 2000 до 2 000 000 лв.“), но не е посочена връзката с ал. 1, т. 1 и чл. 19, § 1, § 2, § 3 и § 9 от Регламент № 596/2014 на ЕП и на Съвета, от 16.04.2014 г., относно пазарната злоупотреба.

Въззивното решение е неправилно.

Действително, в седемнадесетте санкционни диспозитива на наказателното постановление нормата на чл. 23, ал. 2, т. 1 ЗПМПЗФИ не е обвързана изрично, чрез цифрово изписване, с ал. 1, т. 1 и с чл. 19, § 1, § 2, § 3 и § 9 от Регламент № 596/2014, но това не съставлява съществено процесуално нарушение. Нарушаване на установените със ЗАНН процесуални правила е съществено тогава, когато административнонаказателното обвинение е формулирано така, че да предизвиква съмнение относно фактическите обстоятелства (от обективна страна) и/или относно правната квалификация на деянието. В обстоятелствената част на наказателното постановление, в общо седемнадесет точки, като са описани изпълнителните деяния от обективна страна (изразяващи се в бездействие), ясно и конкретно са цитирани нормите от Регламент № 596/2014, които наказващият административен орган е приел да са били нарушени. С други думи, от текста на постановлението санкционираното търговско дружество може да разбере, извършването на какви административни нарушения се вменява. Мотивите на въззивния съд да отмени наказателното постановление се изчерпват само с констатацията за непосочване в диспозитивите, на връзката с ал. 1, т. 1, чл. 23 ЗПМПЗФИ, респ. – с нормите от Регламент № 596/2014. Съдът не е изложил мотиви досежно противопоставените с въззивната жалба и други твърдения, включително такива, касаещи съставомерността на вменените деяния, от обективна страна, с оглед текстовете на Регламента. Липсата на такива мотиви е основание (чл. 222, ал. 2, т. 1 АПК) въззивното решение да бъде отменено и делото да бъде върнато на СРС за ново разглеждане от друг съдебен състав. При повторното разглеждане на делото Съдът (арг. чл. 222, ал. 3 АПК) следва да се произнесе съответно и по заявените от страните искания за присъждане на юрисконсултски и адвокатски възнаграждения за двете съдебни инстанции.

Водим от горното и на основание чл. 222, ал. 2, т. 1 АПК, вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН, Административен съд София - град, V^{-ти} касационен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение от 17.07.20202 г. НАХД № 12768/2019 г. на Софийски районен съд, НО, 104^{-ти} състав.

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг състав на същия съд.

Касационното решение е окончателно и не подлежи на обжалване, и на протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: